

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه فتوا در رسیدگی قضایی در فقه امامیه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی حقوق، الهیات و علوم سیاسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اسفندیار میر - گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد زاهدان، دانشگاه آزاد اسلامی، زاهدان، ایران

محمود قیوم زاده - استاد گروه فقه و مبانی حقوق اسلامی، واحد ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، ساوه، ایران

خلاصه مقاله:

ارتباط نظام حقوقی ایران از یک سو با منابع فقهی و از سوی دیگر الگو گیری از حقوق نوشته، انکار ناپذیر است. بی تردید این تاثیر پذیری دو سویه در برخی موارد موجب ایجاد برخی برخوردها و تداخل مرز اجرایی میشود. در این باره اصول، گرایش به قانون گرایی و ارتباط با فقه، اجتهاد را تقویت میکند. هنگامی که یک سیستم حقوقی به فکر ایجاد نظم در روابط اجتماعی است، الزاما میبایست از یک منطق قانون گذاری پیروی کند. بسیاری از حقوقدانان، اطلاق این اصل را مغایر با قواعد کلی حقوق جزا دانسته و توسعه و تعمیم مدلول آن را در زمینه حقوق کیفری با اصل قانونی بودن جرم و مجازات معارض میدانند لذا مصادیق آن را با توجه به ماده 3 قانون آیین دادرسی مدنی منحصر در حوزه حقوق مدنی محدود میسازند. قانونگذار در ماده 289 قانون آیین داد رسی مدنی با اصلاح موادی از قانون آیین دادرسی کیفری مصوب آذر ماه 1368 بر اطلاق اصل 167 قانون اساسی تاکید میکند

کلمات کلیدی:

افتا، رسیدگی قضایی، فقه امامیه، حقوق موضوعه ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/633921>

